

lig Sag ved en anden Ret end den, hvor Hovedsagen føres, og for Godtgørelse af Udlæg fastsættes af den paagældende Ret, ikke af Retten i Hovedsagen; i Straffesager har dette været praktiseret tidligere. — De Kreditforeningerne ved Lov af 20. Juni 1850 § 2 b tillagte, men ved Retsplejeloven ophævede Beføjelser til at skride til Eksekution, naar Forfaldstidens Indtræden skyldes væsentlig Forringelse af Driftsinventar eller Besætning, gengives dem nu, dog saaledes, at Fogeden kan kræve Sikkerhed stillet af Panthaveren. — Ved en Tilføjelse til Retsplejelovens § 481 fastslaas, at hvis saavel Rekvirent som Rekviritus ønsker det, og de kan enes om Værdiansættelsen, kan Fogeden under en Eksekutionsforretning i sin egen Retskreds udstrække Eksekutionen til Ting — fast Ejendom eller Løsøre —, som beror udenfor Retskredsen. Fogeden skal uden Ophold meddele vedkommende Fogedkontor til Indførelse i Fogedbogen Underretning med Angivelse af Tidspunktet for den foretagne Eksekution. — Til Retsplejelovens § 533 føjes en Bestemmelse om, at Udlægshaveren i Løsøre taber enhver af Udlæget flydende Sikkerhedsret, dersom han ikke drager Omsorg for inden et Aar efter Udlægsforretningens Slutning at faa Tvangsauktion afholdt, medmindre han ved Anke eller Kære eller Trediemands Ret har været hindret i at fremme Tvangsalget. (I 2. Stykke er det tilsvarende bestemt med 12 Ugers Frist, for saa vidt angaar Skyldnerens Konkursbo eller senere Udlæg). — Lovforslagets Bestemmelser om Fordelingen af Straffesager mellem Underret og Landsret stemmer med de i de tidligere Forslag indeholdte, se Aarvog 1925—26, Side 326, med den Afvigelse, at de Sager vedrørende mere professionelle Forbrydere, som er nævnt i Retsplejelovens nuværende § 687 b. 3., vedbliver at være Underretssager, medens de efter de tidligere Forslag kun skulde henlægges til Underret, naar Sigtede begærer det. — Af Retsplejeloven fremgaar det ikke klart, om Politiet har Ret til at afhøre fængslede Personer. I Retsplejeudvalget har dette Spørgsmaal været drøftet, og i en Indstilling til Justitsministeriet har Udvalget udtalt, at man er enig om, at det har været en klar Forudsætning, at den Sigtede ikke maatte bringes i nogen Art af Tvangssituation med det Formaal at fremkalde Tilstaaelse, og at udenretslige Afhøringer af en fængslet fra dette Syns-